

Danmark ved Konventionen paatager sig, til at betale for Renter og Afdrag, som den laantagende Stat ikke betaler ved Forfaldstid, blive ca. 1 217 000 Guldfrancs eller ca. 882 300 Kr. Hertil kan komme Renter, hvis Garantibetalingen ikke præsteres indenfor den givne Frist. Bliver en Stat, der ikke betalte Bidrag til Forbundet efter den ovennævnte Skala, senere Part i Konventionen, fastsættes dens Del af Forpligtelsen efter den Fordelingsskala, der er i Kraft paa det Tidspunkt, den bliver bundet af Konventionen.

Hvis kun en Del af Forbundsmedlemmerne slutter sig til Konventionen, bliver det Beløb, Raadet kan garantere, fastsat i Forhold hertil. Hvis de deltagende Stater tilsammen f. Eks. betaler $\frac{3}{4}$ af Forbundets Udgifter, vil Raadet ikke kunne garantere for den aarlige Betaling af Renter og Afdrag for et Beløb af over 75 Mill. Guldfrancs.

Hensigten med de særlige Garanter er, at en lille Kreds af de finansielt stærkeste Stater yderligere skal garantere Betalingerne paa Laanet, saaledes at man hurtigt fra nogle faa Stater kan faa de nødvendige Beløb til Disposition. De særlige Garanter er for det første almindelige Garanter for deres forholdsmæssige Andel; men derudover paatager de sig en særlig Garanti for de øvrige alminde'ige Garanter; denne yderligere Garanti skal dække det samlede Beløb, der er garanteret af de Garanter, der kun er almindelige Garanter. Det, en saadan særlig Garant betaler udover sin Forpligtelse som almindelig Garant, skal tilbagebetales den af de Beløb, der indkommer fra de almindelige Garanter.

Som særlige Garanter er i første Række tænkt paa de faste Raadsmedlemmer, men disse kan ogsaa opfordre andre Stater til at deltage i denne Garanti. En saadan Opfordring kan dog neppe tænkes rettet til Danmark, og nogen Pligt til at paatage sig denne Forpligtelse følger i hvert Fald ikke af, at man ratificerer Konventionen.

I Artikel 13 indeholdes en Række Regler om tilsynsførende Kommissærer, der skal udnævnes af Raadet, naar Konventionen træder i Kraft. I alt skal der udnævnes 5; de skal være svejtsiske Statsborgere og være bosiddende i Svejts. De skal aarligt aflægge Beretning til Raadet angaaende hvert Laan, de fører Tilsyn med.

Naar Raadet har besluttet, at en Stat i Henhold til